

Egymagunkban ruhátlan állunk

Mikor az éj a nap
emlékezetéből kicsik
és a tegnapok hibáitól
megtisztultan ébred,
esős mosolyával,
összeráncolt felhőivel
még tegnapot sirat,
sétára kél
akár az álom,
akár a csepp
az életem.
Akár a kutyák,
kóborok leszünk.

(Szabó Palócz Attila fordítása)